

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“ครู” เป็นคำที่บุคคลทั่วไปใช้เรียกชื่อคนที่ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนคนอื่น ๆ เป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องเป็นอาชีพที่มีเกียรติอาชีพหนึ่ง แต่เดิมสถาบันครูได้รับการยกย่องอย่างสูงรองลงมาจากพระ ได้รับความเคารพเปรียบเสมือนบิดา มารดา ครูจะทำหน้าที่สอนเด็กด้วยใจรักสมัครใจ และศรัทธาในอาชีพครู ต้องการอบรมคนให้ได้ดีโดยไม่หวังสินจ้างรางวัล จะกระทำด้วยความจริงใจ สำนึกในภาระหน้าที่รับผิดชอบ การกล่าวถึงครูเต็มไปด้วยความเคารพ ยกย่องครูไว้ในฐานะสูง เปรียบเทียบครูเป็นปูชนียบุคคล

สถานการณ์ของประเทศ และโลกในปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การดำเนินนโยบายของรัฐบาลในการบริหารประเทศที่ต้องการเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจ จากสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจ ทำให้สังคมไทยในปัจจุบันเกิดปัญหาขึ้นมากมาย คนมีมากขึ้น แนวคิด และวิธีจัดการศึกษาเปลี่ยนไป ครูเปลี่ยนอาชีพมาเป็นข้าราชการ และเป็นลูกจ้าง พนักงาน เนื่องจากความผันผวนทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมวัฒนธรรม ทำให้ครูในสมัยปัจจุบันไม่สามารถคงสภาพเดิมไว้ได้ ภาพของครูในปัจจุบันเป็นแค่ “ผู้ที่มีหน้าที่ให้การศึกษา ทำหน้าที่สอนคนพัฒนาคน” เท่านั้นเอง ดังนั้น บทบาทหน้าที่ของครูในปัจจุบันจึงเปลี่ยนแปลงไปจากสมัยก่อน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์ก็เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก เปลี่ยนไปเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และในขณะเดียวกันครูก็กระทำเพียงเป็นผู้รับจ้างสอนหนังสือ ทำหน้าที่ของตนไปตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งเท่านั้น สอนเฉพาะความรู้ทางวิทยาการ ปัจจุบันมีข้อวิพากษ์วิจารณ์มากมายเรื่องครูขาดศรัทธาในอาชีพ ครูไม่ค่อยรักอาชีพครู ไม่รักเด็ก ไม่มีน้ำใจที่จะอบรม ไม่มีอุดมการณ์หรือวิญญาณความเป็นครู ครูในยุคนี้ได้เปลี่ยนฐานะจากปูชนียบุคคลมาเป็นผู้ประกอบอาชีพสอนหรือผู้รับจ้างสอน จำนวนครูมีมากขึ้น นักเรียนก็มากขึ้น หลักสูตร และวิธีการสอนก็เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ความรู้สึกระหว่างครูกับนักเรียนก็เปลี่ยนแปลงไป ความรู้สึกที่ผู้ปกครองนักเรียนมีต่อครูก็เปลี่ยนแปลงไป ความเชื่อถือและศรัทธาในตัวครูของศิษย์ก็เปลี่ยนไป

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับครูที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (โกสินทร์ รังสยาพันธ์. 2530 : 92-93) มีอยู่ 4 ประการหลัก ๆ ได้แก่

ปัญหาของตัวเองคือ คุชชาตคุณธรรม และประพฤตินิดทั้งกฎหมาย และวินัยทำผิดระเบียบ ผิดศีลธรรมประเพณี เช่น เรื่องการทุจริตต่อหน้าที่ การก่อกองคดีอาญา เรื่องทางคู่สาว การไม่รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ไม่มีเมตตาต่อศิษย์ คุชบางคนยังหมกมุ่นในอบายมุข

ปัญหาระหว่างครูกับศิษย์ คือ พฤติกรรมผิด ๆ ของครูที่มีต่อศิษย์ มีความสัมพันธ์ที่ไม่เหมาะสมกับศิษย์ พุดจาไม่ดีกับศิษย์ใช้อำนาจในทางที่ผิด ลงโทษแบบรุนแรงเกินกว่าเหตุ ไม่มีการเตรียมการสอนที่ดีมาก่อนล่วงหน้า

ปัญหาระหว่างครูกับครู คือ มีการชิงดีชิงเด่นกัน แย่งพรรคแบ่งพวก ทะเลาะเบาะแว้งกันกับครูในสถาบันเดียวกัน อิจฉาริษยา กลั่นแกล้งกันเอง มีความขัดแย้งกันเองในหมู่ของตน

ปัญหาระหว่างครูกับบุคคลอื่น ก็มีอยู่บ้างเหมือนกัน คือ คุชบางคนก็ยังมีส่วนในการสร้างปัญหาให้แก่บุคคลอื่น เช่น การทำร้ายร่างกายผู้อื่นเพราะความโกรธ มีความสัมพันธ์คู่สาวกับคู่สมรสของผู้อื่น ก่อเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับคนทั่วไป การละเมิดสิทธิของผู้อื่น ผู้เป็นครูถ้ามีการกระทำที่ผิด ๆ ต่อบุคคลอื่น นับเป็นการทำลายชื่อเสียงของคณะครู ของตนเองและวงศ์ตระกูลเป็นอย่างยิ่ง

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของครู (โกสินทร์ รังสยาพันธ์. 2530 : 42) ครูไม่รู้จักบทบาทหน้าที่ของตน เมื่อไม่รู้จึงมักปฏิบัติหน้าที่ไปตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่ง หรือไม่ก็ปฏิบัติตามหน้าที่ที่เห็นครูคนอื่นปฏิบัติอยู่

ครูรับบทบาทหน้าที่ แต่ปฏิบัติไม่ครบตามบทบาทหน้าที่ที่ควรปฏิบัติ เพราะความไม่เข้าใจ เช่น คิดว่าไม่สั่งไม่ต้องปฏิบัติ หรือเพราะถือว่าหน้าที่บางประการไม่สำคัญ เช่น บางคนคิดว่างานอื่นนอกจากการสอนไม่สำคัญ งานพิเศษทำให้เจริญก้าวหน้าในตำแหน่งมากกว่า

ครูรับบทบาทหน้าที่แต่ปฏิบัติตนไม่เหมาะสม คือ ปฏิบัติเกินกว่าเหตุหรือเกินหน้าที่ เช่น ในการลงโทษ หรือปฏิบัติผิดระเบียบและธรรมเนียมของหน่วยงาน

ครู ก็คือ คนธรรมดาคนหนึ่ง ต้องกิน ต้องอยู่ ต้องเลี้ยงดูครอบครัว ต้องรับผิดชอบในฐานะพลเมืองดี และคนดี อาจต้องประสบกับปัญหาความผิดหวัง ความทุกข์ ความสุข ตีใจเสียใจ คละเคล้ากันไป งานของครูก็เหมือนงานทั่วไปที่ต้องมีการรับผิดชอบต่อานาประการ โดยเฉพาะการเป็นครูดีต้องเป็นครูทั้งตัว และเป็นครูตลอดเวลา ซึ่งงานหนักตลอดเวลาครูอาจประสบภาวะบีบคั้น ความยุ่งยากได้มากเหลือเกิน ทำให้ครูไม่สามารถคงสภาพความเป็นครูเหมือนในอดีตไว้ได้ ดังนั้น บทบาทและหน้าที่ของครูในปัจจุบันจึงเปลี่ยนแปลงไปด้วย

จากตัวอย่างที่ได้กล่าวมาข้างต้น เป็นภาพที่สะท้อนให้เห็นว่า ปัจจุบันในสายตาของคนทั่วไปมองครูเป็นเพียงผู้รับจ้างสอนหนังสือ ทักษะคิดและความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อครูอยู่ใน

ระดับต่ำส่วนหนึ่งนั้น คงเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อีกส่วนหนึ่งก็เกิดขึ้นจากตัวครูเอง คือ ครูทำตัวเหมือนลูกจ้างทั่วไปสอนแต่หนังสือไม่สนใจอะไร ทำตนเพียงเพื่อฐานะของความเป็นครู แต่ไม่ได้มี "จิตวิญญาณของความเป็นครู" อย่างแท้จริง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน ได้พระราชทานพระบรมราโชวาทแก่ครูอาวุโสประจำปี 2522 เมื่อวันที่อังคารที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2523 (เสถียร ชาวไทย) มีข้อความตอนหนึ่งที่แสดงถึงลักษณะครูดีไว้ดังนี้

"ครูที่แท้จริงจะต้องทำแต่ความดี คือ ต้องหมั่นขยันและอดสาหะพากเพียร ต้องเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ ต้องหนักแน่นอดกลั้นและอดทน ต้องรักษาวินัย สำรวมระวัง ความประพฤติของตนให้อยู่ในระเบียบแบบแผนอันดีงาม ต้องปลื้มใจ ปลื้มใจ จากความสะอาดสบายและความสนุกรื่นเริงที่ไม่สมควรแก่เกียรติภูมิของตน ต้องตั้งใจมั่นคงและแน่วแน่ ต้องซื่อสัตย์ รักษาความจริงใจ ต้องเมตตาหวังดี ต้องวางใจเป็นกลาง ไม่ปล่อยไปตามอำนาจอคติ ต้องอบรมปัญญาให้เพิ่มพูนสมบูรณ์ขึ้นทั้งในด้านวิชาการ และความฉลาดรอบรู้ในเหตุและผล"

การที่ครูได้รับความเคารพนับถือจากประชาชนโดยทั่วไป ก็เป็นเพราะการทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความรู้ต่อศิษย์อย่างจริงจัง เป็นผู้คอยอบรมสั่งสอนทางด้านศีลธรรม จริยธรรมให้ศิษย์เป็นคนดีของสังคม เอาใจใส่ สนใจปัญหาของนักเรียน พุ่มเทชีวิตจิตใจให้กับศิษย์ โดยมีได้เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย เป็นครูที่มี "จิตวิญญาณของความเป็นครู" มีความรักในอาชีพครูอย่างแท้จริง

"ครู" มีความสำคัญต่อสังคมไทยเป็นอย่างยิ่งในการทำหน้าที่อบรมสั่งสอน และแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน โดยเฉพาะกับปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ที่เด็กนักเรียนนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรมากขึ้น บทบาทของครูที่พึงมีจึงไม่จำกัดอยู่เพียงการสอนทางวิชาการในหลักสูตรการเรียนการสอนเท่านั้น อีกบทบาทหนึ่งที่สำคัญและมีคุณค่ายิ่งต่อการพัฒนานักเรียน คือ การสอนในเรื่องความประพฤติ การแสดงออกทางบุคลิกภาพ อารมณ์จิตใจ การปรับตัว และการมีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ การทำหน้าที่ของครูให้ดีที่สุดย่อมมีผลต่อศิษย์ ทำให้เกิดความรัก ความผูกพัน และความไว้นับถือเชื่อใจของศิษย์ที่มีต่อครูของตนเอง ครู คือ ผู้ส่งเสริมพัฒนา ผู้ให้คำแนะนำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหา และนักเรียนที่มีปัญหา เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิด มีทิศทางชีวิตที่สร้างสรรค์ในสภาวะของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และมีปัจจัยยั่วยุต่าง ๆ ตลอดจนขนาดการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากพ่อแม่ ซึ่งจะต้องออกไปทำงานนอกบ้านการได้พูดคุยปรึกษาปัญหาทั้งกับเด็กนักเรียนก็มีน้อย การที่ครูมีความใกล้ชิดกับเด็ก ถ้าครูเอาใจใส่ สนใจ คอยให้คำแนะนำสอดส่องดูแล ระวังระมัดระวังภัย ตลอดจนจนเป็นผู้ชี้แนะและให้คำปรึกษากับเด็ก

นักเรียน จะทำให้ปัญหานี้ลดลง เพราะเด็กได้มีที่ปรึกษาและมีคนคอยเอาใจใส่จากที่ครอบครัวของเด็กได้ละเลย เด็กนักเรียนจะให้ความไว้วางใจในตัวครู และกล้าที่จะปรึกษากับครูมากกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน ถ้าครูแสดงบทบาทให้เด็กนักเรียนยอมรับ ครูจะเป็นบุคคลกลุ่มหนึ่งที่จะช่วยคลี่คลายป้องกันและแก้ไขปัญหาลังคมเหล่านี้ให้ลดน้อยลง และครูจะต้องมีบทบาทในการมีส่วนร่วมกับครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคม เพื่อวางแนวทางในการกำหนดนโยบาย วางแผน การบริหารจัดการ ตลอดจนพัฒนาเพื่อนำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ปัจจุบันนักเรียนมีปัญหาต่าง ๆ มาก เช่น ปัญหาความรุนแรง ปัญหายาเสพติด และปัญหาที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง คือ ปัญหาเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ที่อาจนำมาซึ่งปัญหาที่รุนแรงอื่น ๆ ต่อไป

ปัญหาเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรของนักเรียนเป็นปัญหาที่สำคัญ และน่าวิตกกังวลเป็นอย่างยิ่ง เพราะสังคมไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมาก และอารยธรรมตะวันตกได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่น รวมทั้งมีสิ่งแวดล้อมที่ช่วยสนับสนุน ยั่วยุ ให้วัยรุ่นต้องการแสดงพฤติกรรมทางเพศออกมาในรูปของการประพฤติดนที่ไม่เหมาะสม ขาดหลักและขอบเขตของการประพฤติดัวต่อเพศตรงข้าม รวมทั้งเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่อบอุ่น มีแนวโน้มที่จะไปหาความรักและความผูกพันจากภายนอกบ้าน ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศในวัยรุ่น โดยที่เด็กไปมีเพศสัมพันธ์โดยไม่เหมาะสมและขาดการป้องกัน เนื่องจากการขาดประสบการณ์ ขาดการควบคุมตนเอง หรือขาดความรู้ ความเข้าใจ ทำให้เกิดปัญหาตามมา คือ ถ้าตั้งครรรภ์แล้วไม่พร้อมจะมีบุตร ก็เกิดปัญหาการทำแท้งผิดกฎหมาย หรือหากติดเชื้อเอดส์ก็จะกลายเป็นปัญหาเรื้อรัง ที่สังคมจะต้องให้ความสนใจหรือช่วยดูแลต่อไป (ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์, 2540 : 38 ; อ้างถึงใน เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ, 2544) ในประเทศไทยการศึกษาของสถาบันประชากรและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปี พ.ศ.2538 พบว่า เยาวชนไทยในปัจจุบันเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังไม่ถึง 20 ปี คือมีอายุระหว่าง 15-19 ปี พบในเพศชาย ร้อยละ 36.80 พบในเพศหญิง ร้อยละ 22.80 นอกจากนี้ยังพบว่า การมีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกนั้น จะมีประสบการณ์ทางเพศกับเพื่อนถึงร้อยละ 67 นับว่าเป็นอัตราค่อนข้างสูง (สายสุนีย์ อุดมณา, 2541 : 5 ; อ้างถึงใน เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ, 2544) จากสภาวะการณ์ของสังคมไทยที่ผ่านมาได้รับผลกระทบจากการพัฒนาหลาย ๆ ด้าน ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ปัญหานี้ในปัจจุบันนับว่าเป็นปัญหาลังคมที่มีความรุนแรงปัญหาหนึ่ง ที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนของชาติ เป็นการทำลายคุณค่าศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และขัดต่อศีลธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคมไทยในเรื่องการรักษาพลสงวนตัวของผู้หญิง เด็กไม่ได้รับการพัฒนาเจริญเติบโตตามวัยที่เหมาะสม ต้องออกจากการศึกษาก่อนวัยอันสมควร ปัญหาการตั้งครรรภ์ที่ไม่พร้อม ปัญหาการทำแท้ง การทิ้งเด็กที่เพิ่งคลอด เพราะไม่สามารถเลี้ยงดูเด็กได้ เกิด

ประชากรเด็กกำพร้าเพิ่มมากขึ้น วัยรุ่นจำนวนมากมีเพศสัมพันธ์เมื่อไม่พร้อม และมักพบปัญหาเรื่องของการทำแท้งในภายหลังเสมอ "นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร" เป็นกระจกสะท้อนมุมหนึ่งของสังคมที่บ่งบอกถึงสิ่งที่ก้าวเข้าสู่ชีวิตประจำวันของเด็กในวัยเรียนพร้อมกับความเจริญทางเทคโนโลยี และนานเข้าสิ่งเหล่านี้ก็จะกลายเป็นวัฒนธรรมที่บิดเบี้ยว ผิดเพี้ยน ในโลกยุคที่ข้อมูลข่าวสารหลากหลายรูปแบบพรูพุ่งผ่านสื่อต่าง ๆ ซึ่งมักจะเป็นไปในทางชั่วร้ายกรรม หรือไม่ก็เป็นประสบการณ์ที่ดูบ้าง ผิดบ้าง บางครั้งเด็กอาจเกิดความสงสัยไม่แน่ใจว่าอะไรคือสิ่งถูกต้อง อะไรเชื่อถือได้และเชื่อถือไม่ได้ ซึ่งจะมีผลร้ายต่อวัยรุ่น วัยที่พร้อมรับสิ่งใหม่ โดยไม่ได้รับการสังเคราะห์กลั่นกรองถึงความเหมาะสม และเป็นการยากที่จะสกัดกั้น นักเรียนเป็นวัยที่อยู่ในช่วงอายุที่ต้องการศึกษาหาความรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาตนเองและสังคม แต่หลายคน หลายกลุ่ม กลับหลงทางไปในทางที่ผิด

ถ้าพิจารณาดูความเป็นไปที่เบี่ยงเบนของสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะของคนในวัยเรียน จะเห็นว่า มีหลายอย่างที่ไม่น่าเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง ผิดต่อกฎเกณฑ์ที่ดีของสังคม ตรงข้ามกับสิ่งที่พ่อแม่ผู้ปกครองหรือครูบาอาจารย์สอน ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเหตุปัจจัยผลักดันให้เป็นเช่นนี้ เหตุปัจจัยดังกล่าวที่สำคัญอย่างหนึ่ง ก็คือ ขาดความเชื่อมั่นในบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครูบาอาจารย์ โดยเหตุที่บุคคลเหล่านั้น ยังบกพร่องในเรื่องการควบคุมพฤติกรรมในกรอบของศีลเป็นต้นดังกล่าวแล้ว เมื่อเกิดความไม่เชื่อมั่นก็ไม่เกิดพลังที่จะทำตามแม่ในสิ่งที่ถูกต้อง

ในปัจจุบันครูต้องมีความเข้าใจในปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น ความรุนแรงของปัญหา บทบาทของครูจะต้องมีบทบาทที่สำคัญในการมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาสังคมในทุกระดับด้วย โดยครูจะต้องทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษา และคอยอบรมสั่งสอนให้เด็กนักเรียนเดินไปในทิศทางที่ถูกต้อง ครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นผู้ที่ย้ายทอดวัฒนธรรม อบรมจริยธรรมสั่งสอนวิทยาการ และจะต้องมีบทบาทที่สำคัญต่อเด็กและเยาวชน ตั้งแต่เยาวชนเป็นสมาชิกใหม่ของสังคม จนถึงประเทศชาติโดยรวม การพัฒนาคนต้องอาศัยบุคลากรทางการศึกษาเป็นกำลังหลัก ซึ่งในขั้นนี้ ก็คือ "ครู" ได้แก่ผู้ทำหน้าที่ในการสอน ไม่ว่าจะในระดับการศึกษาใด ครูในฐานะผู้นำทางวิญญาณ หรือผู้นำทางจิตใจ ทั้งนี้ เพราะถือว่า "จิตใจ" เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตมนุษย์ ในฐานะที่ครูเป็นผู้นำในการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะดีหรือเลว ถ้าตัวนำ (จิตใจ) ได้รับการพัฒนามาถูกต้องดีแล้ว ก็มั่นใจได้ว่าชีวิตจะดำเนินไปอย่างดีมีสุขและสันติ ครูเท่านั้นที่จะทำหน้าที่นี้ได้ดีกว่าใคร

อภัย จันทวิมล อติตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (อ้างถึงใน โกสินทร์ รัชสยาพันธ์, 2530 : 43) ได้เขียนแนะนำครูทั่วประเทศไว้ว่า

“ รักการเป็นครู	ต้องรู้หน้าที่
วางตัวให้ดี	สมที่เป็นครู
ใส่ใจศึกษา	หมั่นหาความรู้
ช่วยกันเชิดชู	เกียรติครูเทิดไว้
รักการเป็นครู	ต้องรู้รักศิษย์
เวลาอุทิศ	ทั้งกายและใจ
เพื่อศิษย์ก้าวหน้า	แก่งกล้าตามวัย
ขัดข้องแก้ไข	โดยใช้ปัญญา
รักการเป็นครู	ต้องสู้สุดทน
งานหนักไม่บ่น	ให้คนนินทา
สามัคคีกัน	ผลักดันนงนา
ให้เร็วศึกษา	ก้าวหน้าด้วยดี”

บทบาทที่สำคัญของครู คือ การปลูกฝังสิ่งที่ดีงามและบรรทัดฐานที่ดีให้กับเด็กตามวัยที่เหมาะสม ถ้าจะเปรียบครูก็เปรียบเสมือนเบ้าหลอมโลหะ นักเรียนก็เปรียบเสมือนโลหะ ถ้าเบ้าหลอมเป็นเบ้าหล่อพระพุทธรูป โลหะก็จะออกมาเป็นพระพุทธรูปที่คนเคารพกราบไหว้บูชา ถ้าเบ้าหลอมเป็นเบ้าหล่อกระโถน โลหะที่หล่อออกมาก็เป็นกระโถนเมื่อมีผู้พบเห็นก็จะนำสิ่งสกปรกมาใส่ เพราะว่าเป็นกระโถนสำหรับรองรับของเสีย ครูเป็นผู้ที่พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างคนให้เป็นมนุษย์ที่มีค่า ครูจะต้องมีความคิดมีคุณธรรมจริยธรรมในการเป็นผู้สอนคน การที่จะเป็นครูที่ดีนั้นจะต้องมีวิญญานของความเป็นครูหรือมีอุดมการณ์ที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด ด้วยการเสียละอุทิศตนเพื่อหน้าที่ความรับผิดชอบ ต้องเป็นให้ได้ทั้งร่างกายและจิตใจ มีความรักและศรัทธาในอาชีพและให้ความรัก สนใจเอาใจใส่ ตั้งใจปฏิบัติงานให้เกิดผลดีต่อศิษย์ สร้างความเข้าใจกับนักเรียนและช่วยแก้ไขปัญหาเมื่อนักเรียนเกิดปัญหา และตั้งใจที่จะดูแลเอาใจใส่นักเรียนแต่ละคนอย่างเท่าเทียมกันด้วยความรักความเข้าใจในตัวนักเรียน ขณะเดียวกันครูก็ต้องประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม ครูจะต้องสร้างตัวเองให้เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ศิษย์ ให้มีวิญญานของครูดี ครูจะต้องตระหนักว่าตนมีบทบาทหน้าที่อะไร และปฏิบัติให้ดีที่สุดอย่างสมบูรณ์ไม่บกพร่องต่อหน้าที่ และเป็นคนมีน้ำใจ มีความเมตตาปรานีต่อผู้อื่น

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น “ครู” ก็คือ ผู้ที่มีหน้าที่ในการสอนหนังสือ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการพัฒนาโดยรอบด้านขึ้นในตัวผู้เรียน ทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน และ

คอยอบรมสั่งสอนให้เด็กนักเรียนเดินไปในทิศทางที่ถูกต้อง เป็นผู้ที่ถ่ายทอดวัฒนธรรม อบรม จริยธรรมสั่งสอนวิทยากรให้กับนักเรียน คอยปลูกฝังสิ่งที่ดีงามและบรรทัดฐานที่ดีให้กับเด็กตาม วัยที่เหมาะสม

จะเห็นได้ว่า บทบาทการกระทำของครูมีความสำคัญมากต่อนักเรียน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมี ความสนใจ ที่จะศึกษาบทบาทของครูต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย อันสมควร ก็เพราะครูเป็นกลไกที่สำคัญต่อระบบการศึกษา และบุคคลที่ต้องเข้ารับการอบรม สั่งสอนจากครู บทบาทของครูที่ปฏิบัติเนื่องมาจากสถานภาพและตำแหน่งที่ครูมีอยู่ ออกมาใน รูปแบบของพฤติกรรมที่ครูได้กระทำจริง สำหรับบทบาทหลักหรือหน้าที่ทั่วไปนั้น โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ครูก็จะมีภาระหน้าที่อยู่ในระดับปกติ เพราะมีการกำหนดกฎเกณฑ์หน้าที่ความรับผิดชอบของครู เอาไว้ค่อนข้างแน่นอน อาจจะมีบ้างน้อยบ้าง แต่ก็ไม่มีความแตกต่างกันมากเท่าใดนัก สำหรับ บทบาทด้านการอบรมจริยธรรม ที่ชี้ให้นักเรียนรู้ถึงสิ่งที่ดีงาม ความถูกต้องหรือบทบาทของนี้ การ กระทำบทบาทที่จะเกิดขึ้นมักจะมีผลอันสืบเนื่องมาจากความคิดเชิงอุดมคติ ทศนคติ มากกว่า กฎเกณฑ์ที่จะมาบังคับ ฉะนั้น จึงทำให้เกิดความสนใจว่า ครูมีพฤติกรรมในบทบาทมากน้อย เพียงไรต่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ครูได้ทำอย่างไร บ้าง จะได้ทราบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจปัญหาอยู่ในระดับมากน้อยเพียงไร และมีทัศนคติ อย่างไรต่อปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ครูตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหาน้อยอย่างไร และครูมี ส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับมาก น้อยเพียงใด

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการกระทำบทบาทของครูต่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

1.3 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ผู้ศึกษาได้นิยามคำจำกัดความที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไว้ดังนี้

ครู หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ในการสอนหนังสือ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการพัฒนาโดยรอบ ด้านขึ้นในตัวผู้เรียน ทำหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน และคอยอบรมสั่งสอนให้เด็กนักเรียน

เดินไปในทิศทางที่ถูกต้องเป็นผู้ที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมอบรมจริยธรรมสั่งสอนวิทยาการให้กับนักเรียน คอยปลุกฝังสิ่งที่ดีงามและบรรทัดฐานที่ดีให้กับเด็กตามวัยที่เหมาะสม

บทบาทของครู หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติหน้าที่ของครู เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ครูต้องเป็นผู้ชี้แนะ เป็นผู้ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียน อบรมสั่งสอนให้เด็กนักเรียนเดินไปในทิศทางที่ถูกต้อง สอนให้ศิษย์มีความรู้ความสามารถทางด้านวิทยาการแล้วยังเป็นผู้อบรมคุณธรรมและจริยธรรมให้กับศิษย์ด้วย พร้อมทั้งคอยให้คำแนะนำปรึกษา คอยให้ความช่วยเหลือในยามที่ศิษย์ประสบกับปัญหา สอนหลักการประพฤติปฏิบัติในวิชาชีพ ให้ศิษย์ได้นำความรู้ความสามารถ ที่ได้เล่าเรียนมาไปพัฒนาตนเอง เพื่อออกไปพัฒนาสังคม และประเทศชาติต่อไป ตลอดจนแนวทางในการดำเนินชีวิตของศิษย์แต่ละคน

การป้องกัน หมายถึง พฤติกรรมที่ครูได้พัฒนาคุณลักษณะหรือแนวทางการสกัดกั้นไว้เพื่อต้านทานปัญหาหรือคุ้มครองความประพฤติของนักเรียน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนตามมา ครูได้ร่วมคิด/ กำหนดนโยบาย ร่วมวางแผนงาน ร่วมจัดกิจกรรม ร่วมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ร่วมสอนเกี่ยวกับจริยธรรมทางเพศ ร่วมสอนในการเลือกรับสื่อ

การแก้ไข หมายถึง พฤติกรรมที่ครูได้ช่วยเหลือ ปรับปรุง การบำบัด แนะนำ หรือวิธีการใด ๆ ต่อนักเรียน เพื่อบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน เป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางส่งเสริมจริยธรรม ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือ และประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร หมายถึง การมีสัมพันธ์ทางเพศขณะที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งอยู่ในวัยที่ไม่สมควรต่อการที่จะมีเพศสัมพันธ์ การแสดงพฤติกรรมทางเพศออกมา ในรูปของการประพฤติดนที่ไม่เหมาะสม ขาดหลักและขอบเขตของการประพฤติดัวต่อเพศตรงข้าม

ทัศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นที่มีอารมณ์ ความรู้สึกที่มีมาประกอบเป็นแนวโน้ม อันเป็นความพร้อมที่จะทำให้มีการแสดงออกในการสนับสนุน หรือต่อต้านสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่ง จะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ทัศนคติ หมายถึง แนวโน้ม หรือความพร้อมที่บุคคลอาจจะแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่ง บุคคลใดบุคคลหนึ่ง องค์กรใดองค์กรหนึ่ง ทัศนคติประกอบด้วย ความรู้ อารมณ์ และการกระทำ ซึ่งการกระทำจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้และอารมณ์ในเรื่องนั้น ๆ ว่าเป็นบวกหรือลบ

การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมประเมินผล เกี่ยวกับโครงการที่

เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับร่วมกันทุกฝ่าย เพื่อให้เกิดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ครูควรมีบทบาทสำคัญในการมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็น เพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังแต่เริ่มแรก เช่น การเข้าร่วมกำหนดนโยบายวางแผน ทำโครงการ หรือจัดกิจกรรมกับหน่วยงานอื่นในสังคม เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร นอกเหนือจากหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรง

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา ได้แก่ (1) การศึกษาระดับการกระทำบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร (2) ทักษะคติของครูที่มีต่อปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น และแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรจากมุมมองของครู
2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาจากแบบสอบถาม ได้แก่ ครูที่สอนนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตชั้นที่ กทม.ได้แบ่งพื้นที่ กทม.ออกเป็น 3 ชั้น คือ เขตชั้นใน เขตชั้นกลาง เขตชั้นนอก

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงระดับการกระทำในบทบาทของครูต่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร และทำให้บุคคลอื่น ๆ ที่ทำงานต่างสาขา มีโอกาสได้รู้จักบทบาทของครูเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารที่จะปรับแนวทาง และเสริมสร้างบทบาทของครูให้ถูกต้องเป็นไปตามวิถีที่ควรจะเป็น
2. ได้ทราบถึงทักษะคติของครูที่มีต่อปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร และเป็นข้อมูลสำหรับทุกฝ่ายที่มีส่วนรับผิดชอบ ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรม หรือโครงการที่เหมาะสมในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียน ใช้เป็นแนวทางและประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรในสถานศึกษาอื่น ๆ